

и единъ Галликанъ трѣба да има-
тъ сѣщитѣ каноны за все що ся
относи до църковното благочиніе.
Сборници на древнитѣ каноны вед-
по съ *лѣжсовнытъ* *установленія*
станѣли сѣ много, и такыва сѣ
особенно на Режимондъ, на Бурхар-
та, на Иве-де-Шартръ.

Папитѣ, вѣрни на *лѣжсовнытъ*
декреталии, приложили ся и рас-
пространили постепенно все що
объематъ; за това сѣ дости-
гнѣли и до притязаніето на непо-
грѣшимостѣтъ и на самовластіето
въ църквѣтъ, и така отъ вѣка въ
вѣкъ ся уклонявахъ повече отъ
благочиніето на първобытнѣтъ цър-
квѣ.